Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►B

NARIADENIE RADY (ES) č. 539/2001

z 15. marca 2001

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

(Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►M1	Nariadenie Rady (ES) č. 2414/2001 zo 7. decembra 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Nariadenie Rady (ES) č. 453/2003 zo 6. marca 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Nariadenie Rady (ES) č. 851/2005 z 2. júna 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Nariadenie Rady (ES) č. 1932/2006 z 21. decembra 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Nariadenie Rady (ES) č. 1244/2009 z 30. novembra 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1091/2010 z 24. novembra 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1211/2010 z 15. decembra 2010	L 339	6	22.12.2010
►M9	Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013	L 158	1	10.6.2013
►M10	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013	L 182	1	29.6.2013
►M11	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1289/2013 z 11. decembra 2013	L 347	74	20.12.2013

Zmenené a doplnené:

►A1	Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia	L 236	33	23.9.2003

Opravené a doplnené:

►C1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

NARIADENIE RADY (ES) č. 539/2001

z 15. marca 2001

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. b) bod i),

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

keďže:

(1) Podľa článku 62 ods. 2 písm. b) zmluvy má Rada prijať pravidlá týkajúce sa víz na pobyty zamýšľané na menej ako tri mesiace a v tejto súvislosti sa požaduje určenie zoznamu tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum pri prekračovaní vonkajších hraníc a tých krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti. Článok 61 uvádza tieto zoznamy medzi sprievodnými opatreniami, ktoré priamo súvisia s voľným pohybom osôb v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

(2) Toto nariadenie vychádza priamo zo schengenského *acquis* podľa protokolu, ktorý ho integruje do rámca Európskej únie, ďalej uvádzaný ako „schengenský protokol“. Toto nebude mať vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z *acquis*, ako je definované v prílohe A k rozhodnutiu 1999/435/ES z 20. mája 1999 o určení schengenského *acquis* na účely stanovenia právneho základu pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria toto *acquis*, v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii ([3]).

(3) Toto nariadenie je súčasťou ďalšieho rozvoja tých ustanovení, vo vzťahu ku ktorým bola podľa Schengenského protokolu schválená užšia spolupráca a spadá do oblasti uvedenej v článku 1 bod B rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o niektorých opatreniach na uplatnenie dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom týkajúcich sa pripojenia sa týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis* ([4]).

([1]) Ú. v. ES C 177 E, 27.6.2000, s. 66.
([2]) Stanovisko z 5. júla 2000 (doposiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([3]) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

(4) Podľa článku 1 protokolu o stanovisku Spojeného kráľovstva a Írska, tvoriaceho prílohu k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Írsko a Spojené kráľovstvo nezúčastňujú na prijatí tohto nariadenia. Následne a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4 vyššie uvedeného protokolu, sa ustanovenia tohto nariadenia nevzťahujú ani na Írsko, ani na Spojené kráľovstvo.

(5) Určenie tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti a tých, ktorí sú od nej oslobodení, sa riadilo uvážlivým hodnotením, od prípadu k prípadu, rôznych kritérií súvisiacich, okrem iného, s nelegálnou imigráciou, verejným záujmom a bezpečnosťou a so zahraničnými vzťahmi Európskej únie s tretími krajinami, pričom sa venovala pozornosť aj aspektom regionálnej spojitosti a reciprocity. Treba vytvoriť ustanovenie pre mechanizmus spoločenstva, ktorý umožní realizáciu tejto zásady reciprocity, ak sa jedna z tretích krajín zaradených do prílohy II tohto nariadenia rozhodne uložiť štátnym príslušníkom jedného alebo viacerých členských štátov vízovú povinnosť.

(6) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore oslobodzuje štátnych príslušníkov Islandu, Lichtenštajnska a Nórska od vízovej povinnosti, tieto krajiny nie sú zaradené do zoznamu v prílohe II k tomuto nariadeniu.

(7) Pokiaľ ide o osoby bez štátnej príslušnosti a osoby uznané za utečencov, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa medzinárodných dohôd podpísaných členskými štátmi a najmä Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, rozhodnutie o vízovej povinnosti alebo oslobodení od nej sa má zakladať na tej tretej krajine, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady. Avšak vzhľadom na rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch uplatniteľných na osoby bez štátnej príslušnosti a na osoby uznané za utečencov, môžu členské štáty rozhodnúť, či tieto kategórie osôb budú podliehať vízovej povinnosti, keď tretia krajina, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady, je jednou z tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti.

(8) V osobitných prípadoch, kde sú vymedzené osobitné vízové pravidlá, môžu členské štáty oslobodiť od vízovej povinnosti určité kategórie osôb alebo ju nariadiť v súlade s medzinárodným právom verejným alebo zvyklosťou.

(9) S cieľom zabezpečiť, aby sa tento systém uplatňoval otvorene a aby dotknuté osoby boli informované, majú členské štáty oznamovať ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijímajú v súlade s týmto nariadením. Z tých istých dôvodov majú byť tieto informácie uverejnené aj v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

(10) Podmienky upravujúce vstup na územie členských štátov alebo vydávanie víz nebudú mať vplyv na pravidlá, ktorými sa v súčasnosti upravuje uznávanie platnosti cestovných dokladov.

▼B

(11) V súlade so zásadou proporcionality, stanovenej v článku 5 zmluvy, je uzákonenie nariadenia uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, tak potrebným, ako aj vhodným prostriedkom na zabezpečenie efektívneho fungovania spoločných vízových pravidiel.

▼M1

(12) Nariadenie stanovuje úplnú harmonizáciu pre tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a pre tie krajiny, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti,

▼B

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Od štátnych príslušníkov tretích krajín na zozname v prílohe I sa vyžaduje, aby mali víza pri prechode vonkajších hraníc členských štátov.

▼M5
▼C1

Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti vyplývajúce z Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov uzavretej 20. apríla 1959 v Štrasburgu, osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je treťou krajinou uvedenou v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu.

▼B

2. ►M10 Štátni príslušníci tretích krajín, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe II, budú oslobodení od povinnosti stanovenej v odseku 1 ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia. ◄

▼M5
▼C1

Ďalej sú oslobodení od vízovej povinnosti:

— štátni príslušníci tretích krajín uvedených v zozname v prílohe I k tomuto nariadeniu, ktorí sú držiteľmi povolenia pre malý pohraničný styk vydaného členskými štátmi podľa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru ([1]), ak uplatňujú svoje právo v rámci režimu malého pohraničného styku,

([1]) Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006, s. 1.

▼C1

— žiaci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I a ktorí majú pobyt v niektorom z členských štátov uplatňujúcich rozhodnutie Rady 94/795/SVV z 30. novembra 1994 o jednotnej akcii prijatej Radou na základe článku K.3 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii týkajúce sa možností cestovania školákov z tretích krajín s bydliskom v členskom štáte ([1]), ak sa zúčastňujú školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy,

— osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, a iné osoby, ktoré nie sú držiteľmi štátnej príslušnosti žiadnej krajiny, ktoré majú pobyt v členskom štáte a ktoré sú držiteľmi cestovného dokladu vydaného daným členským štátom.

▼B

3. Štátni príslušníci nových tretích krajín, ktoré predtým patrili na zoznamy v prílohách I a II, podliehajú ustanoveniam odseku 1 a 2, pokiaľ Rada nerozhodne inak podľa postupu stanoveného v príslušnom ustanovení zmluvy.

▼M11

4. Ak tretia krajina uvedená v prílohe II uplatňuje vízovú povinnosť voči štátnym príslušníkom aspoň jedného členského štátu, uplatňujú sa tieto ustanovenia:

a) dotknutý členský štát to písomne oznámi Európskemu parlamentu, Rade a Komisii do 30 dní od zavedenia vízovej povinnosti treťou krajinou alebo v prípadoch, keď sa vízová povinnosť existujúca k 9. januára 2014 zachováva, do 30 dní od uvedeného dátumu.

Uvedené oznámenie:

i) obsahuje informácie upresňujúce dátum zavedenia vízovej povinnosti a druhoch dotknutých cestovných dokladov a víz;

ii) obsahuje podrobné vysvetlenie predbežných opatrení, ktoré dotknutý členský štát prijal na účely zabezpečenia bezvízového styku s dotknutou treťou krajinou, a všetky relevantné informácie.

Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* bezodkladne uverejní informáciu o uvedenom oznámení vrátane informácií o dátume zavedenia vízovej povinnosti a druhoch dotknutých cestovných dokladov a víz.

Ak sa tretia krajina rozhodne zrušiť vízovú povinnosť pred uplynutím lehoty uvedenej v prvom pododseku tohto písmena, oznámenie sa nepodá alebo sa vezme späť a informácia sa neuverejní;

b) Komisia bezodkladne po dátume uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a po porade s dotknutým členským štátom podnikne s orgánmi dotknutej tretej krajiny kroky najmä v politickej, hospodárskej a obchodnej oblasti s cieľom obnoviť alebo zaviesť bezvízový styk a bezodkladne o uvedených krokoch informuje Európsky parlament a Radu;

([1]) Ú. v. ES L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼**M11**

c) ak tretia krajina v lehote 90 dní od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a napriek všetkým krokom podniknutým v súlade s písmenom b) vízovú povinnosť nezruší, môže dotknutý členský štát požiadať Komisiu, aby pozastavila oslobodenie od vízovej povinnosti pre určité kategórie štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny. Ak členský štát podá takúto žiadosť, informuje o tom Európsky parlament aj Radu;

d) Komisia pri zvažovaní ďalších krokov v súlade s písmenom e), f) alebo h) zohľadní výsledok opatrení, ktoré prijal dotknutý členský štát s ohľadom na zabezpečenie bezvízového styku s dotknutou treťou krajinou, kroky podniknuté podľa písmena b) a dôsledky pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre vonkajšie vzťahy Únie a jej členských štátov s dotknutou treťou krajinou;

e) ak dotknutá tretia krajina vízovú povinnosť nezrušila, Komisia najneskôr do šiestich mesiacov od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) a následne v intervaloch nepresahujúcich šesť mesiacov v rámci celkovej lehoty, ktorá nepresiahne deň nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v písmene f) alebo sa voči nemu vznesie námietka:

i) prijme na žiadosť dotknutého členského štátu alebo z vlastného podnetu vykonávací akt, ktorým sa dočasne na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti pre určité kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny. V uvedenom vykonávacom akte sa stanoví dátum v rámci obdobia 90 dní od nadobudnutia jeho účinnosti, ku ktorému pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti nadobudne účinnosť, pričom sa zohľadnia dostupné zdroje na konzulátoch členských štátov. Pri prijímaní následných vykonávacích aktov môže Komisia obdobie uvedeného pozastavenia predlžovať o ďalšie obdobia nepresahujúce šesť mesiacov a meniť kategórie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, pre ktoré sa oslobodenie od vízovej povinnosti pozastavuje.

Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 4a ods. 2. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 4, sa počas trvania pozastavenia od všetkých kategórií štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny uvedených vo vykonávacom akte, vyžaduje, aby mali pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov víza; alebo

ii) predloží výboru uvedenému v článku 4a ods. 1 správu, v ktorej zhodnotí situáciu a uvedie dôvody, prečo rozhodla, že nepozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti, a informuje o tom Európsky parlament a Radu.

V tejto správe sa zohľadnia všetky relevantné faktory, ako tie, ktoré sú uvedené v písmene d). Európsky parlament a Rada môžu na základe uvedenej správy uskutočniť politické rokovania;

▼**M11**

f) ak v lehote 24 mesiacov od dátumu uverejnenia informácie podľa tretieho pododseku písmena a) dotknutá tretia krajina nezruší vízovú povinnosť, prijme Komisia v súlade s článkom 4b delegovaný akt, ktorým sa na 12 mesiacov dočasne pozastaví uplatňovanie prílohy II na štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny. V delegovanom akte sa stanoví dátum v rámci obdobia 90 dní od jeho nadobudnutia účinnosti, ku ktorému má pozastavenie uplatňovania prílohy II nadobudnúť účinnosť, pričom sa zohľadnia dostupné zdroje na konzulátoch členských štátov, a zodpovedajúcim spôsobom sa ním zmení príloha II. Uvedená zmena sa vykoná tak, že k názvu dotknutej tretej krajiny sa vloží poznámka pod čiarou, v ktorej sa uvedie, že oslobodenie od vízovej povinnosti je vo vzťahu k danej tretej krajine pozastavené a trvanie uvedeného pozastavenia.

Dňom, keď pozastavenie uplatňovania prílohy II na štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny nadobudne účinnosť alebo keď sa voči delegovanému aktu vznesie námietka podľa článku 4b ods. 5, sa skončí platnosť vykonávacieho aktu prijatého podľa písmena e) týkajúceho sa dotknutej tretej krajiny.

Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa písmena h), predĺži sa obdobie pozastavenia uvedené v prvom pododseku tohto písmena o šesť mesiacov. Poznámka pod čiarou uvedená v uvedenom pododseku sa zodpovedajúcim spôsobom zmení.

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 4, počas trvania uvedeného pozastavenia sa od štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny, na ktorých sa vzťahuje delegovaný akt, vyžaduje, aby mali pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov víza;

g) každé následné oznámenie, ktoré vykoná iný členský štát podľa písmena a) a ktoré sa týka rovnakej tretej krajiny, počas obdobia uplatňovania opatrení prijatých v súlade s písmenom e) alebo f) vo vzťahu k uvedenej tretej krajine, sa spojí s prebiehajúcimi postupmi bez toho, aby sa predĺžili lehoty alebo obdobia ustanovené v uvedených písmenách;

h) ak počas šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti delegovaného aktu uvedeného v písmene f) dotknutá tretia krajina nezruší vízovú povinnosť, môže Komisia predložiť legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I;

i) postupmi uvedenými v písmenách e), f) a h) nie je dotknuté právo Komisie kedykoľvek predložiť legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na dotknutú tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I;

j) ak dotknutá tretia krajina zruší vízovú povinnosť, dotknutý členský štát to bezodkladne oznámi Európskemu parlamentu, Rade a Komisii. Komisia toto oznámenie bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

▼**M11**

Platnosť každého vykonávacieho alebo delegovaného aktu prijatého podľa písmena e) alebo f) týkajúceho sa dotknutej tretej krajiny sa skončí sedem dní po uverejnení oznámenia podľa prvého pododseku tohto písmena. Ak dotknutá tretia krajina zaviedla vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov dvoch alebo viacerých členských štátov, platnosť vykonávacieho alebo delegovaného aktu týkajúceho sa uvedenej tretej krajiny skončí sedem dní po uverejnení oznámenia týkajúceho sa posledného dotknutého členského štátu, ktorého štátni príslušníci podliehali vízovej povinnosti uvedenej tretej krajiny. Poznámka pod čiarou uvedená v prvom pododseku písmena f) sa vypúšťa po uplynutí platnosti príslušného delegovaného aktu. Komisia bezodkladne uverejní informáciu o uvedenom skončení platnosti v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Ak dotknutá tretia krajina zruší vízovú povinnosť a dotknutý členský štát to neoznámi podľa prvého pododseku tohto písmena, Komisia z vlastného podnetu bezodkladne uverejní informáciu podľa uvedeného pododseku a uplatní sa druhý pododsek tohto písmena.

_____

Článok 1a

1. Odchylne od článku 1 ods. 2 sa ako krajné riešenie v núdzových situáciách v súlade s týmto článkom dočasne pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov tretej krajiny uvedenej v prílohe II.

2. Členský štát môže oznámiť Komisii, ak čelí v priebehu šiestich mesiacov oproti rovnakému obdobiu v predchádzajúcom roku alebo oproti posledným šiestim mesiacom pred začatím uplatňovania oslobodenia štátnych príslušníkov tretej krajiny uvedenej v prílohe II od vízovej povinnosti jednej alebo viacerým z týchto okolností vyvolávajúcich núdzovú situáciu, ktorú nedokáže sám napraviť, a to výraznému a náhlemu zvýšeniu počtu:

a) štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny, o ktorých sa zistilo, že sa neoprávnene zdržiavajú na území tohto členského štátu;

b) žiadostí o azyl od štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny, pri ktorej je miera uznaných žiadostí o azyl nízka, ak toto zvýšenie vedie k osobitnému tlaku na azylový systém členského štátu;

c) zamietnutých žiadostí o readmisiu podaných členským štátom voči uvedenej tretej krajine vo vzťahu k jej štátnym príslušníkom.

Porovnanie s obdobím šiestich mesiacov pred začatím uplatňovania oslobodenia od vízovej povinnosti ako sa uvádza v prvom pododseku sa uplatňuje len počas obdobia siedmich rokov od začatia uplatňovania oslobodenia štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny od vízovej povinnosti.

▼**M11**

Oznámenie uvedené v prvom pododseku uvádza dôvody, na ktorých je založené a obsahuje relevantné informácie a štatistické údaje, ako aj podrobné vysvetlenie predbežných opatrení, ktoré dotknutý členský štát prijal s cieľom napraviť situáciu. Komisia ihneď informuje Európsky parlament a Radu o takomto oznámení.

3. Komisia preskúma každé oznámenie zaslané podľa odseku 2, pričom prihliada na:

a) či nastala jedna zo situácií opísaných v odseku 2;

b) počet členských štátov, ktorých sa týka niektorá zo situácií opísaných v odseku 2;

c) celkový vplyv týchto zvýšení uvedených v odseku 2 na migračnú situáciu v Únii, ako vyplýva z údajov poskytnutých členskými štátmi;

d) správy vypracované Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie, Európskym podporným úradom pre azyl alebo Európskym policajným úradom (Europol), ak si to okolnosti v konkrétnom oznámenom prípade vyžadujú;

e) celkovú otázku verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti po konzultácii s dotknutým členským štátom.

Komisia o výsledkoch jej preskúmania informuje Európsky parlament a Radu.

4. Ak Komisia na základe preskúmania uvedeného v odseku 3, a pri zohľadnení dôsledkov pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti na vonkajšie vzťahy Únie a jej členských štátov s dotknutou treťou krajinou a v úzkej spolupráci s uvedenou treťou krajinou s cieľom nájsť alternatívne dlhodobé riešenia, rozhodne, že je potrebné prijať opatrenia, do troch mesiacov od doručenia oznámenia uvedeného v odseku 2 prijme vykonávací akt, ktorým sa dočasne pozastaví oslobodenie štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny od vízovej povinnosti na obdobie šiestich mesiacov. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 4a ods. 2. Vo vykonávacom akte sa stanoví dátum, ku ktorému pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti nadobudne účinnosť.

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 4, sú štátni príslušníci tretej krajiny dotknutej vykonávacím aktom povinní v priebehu obdobia uvedeného pozastavenia mať víza pri prekročení vonkajších hraníc členských štátov.

5. Pred skončením platnosti vykonávacieho aktu prijatého podľa odseku 4 Komisia v spolupráci s dotknutým členským štátom predloží Európskemu parlamentu a Rade správu. K správe môže byť pripojený legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom presunúť odkaz na dotknutú tretiu krajinu z prílohy II do prílohy I.

▼M11

6. Ak Komisia predloží legislatívny návrh podľa odseku 5, môže predĺžiť platnosť vykonávacieho aktu prijatého podľa odseku 4 o obdobie nepresahujúce 12 mesiacov. Rozhodnutie predĺžiť platnosť vykonávacieho aktu sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 4a ods. 2.

Článok 1b

Komisia do 10. januára 2018 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi efektívnosť mechanizmu reciprocity uvedeného v článku 1 ods. 4 a mechanizmu pozastavenia stanoveného v článku 1a, a podľa potreby predloží legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia. Európsky parlament a Rada o takomto návrhu rozhodnú v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

▼M10

Článok 2

Na účely tohto nariadenia „vízum“ znamená vízum vymedzené v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) ([1]).

▼M5
▼C1

———————

▼B

Článok 4

▼M11

1. Členský štát môže ustanoviť výnimky z vízovej povinnosti ustanovenej v článku 1 ods. 1 alebo z oslobodenia od vízovej povinnosti ustanoveného v článku 1 ods. 2 pre:

a) držiteľov diplomatických pasov, služobných/úradných pasov alebo špeciálnych pasov;

b) členov civilnej posádky lietadiel a námorných lodí pri ich výkone služby;

c) členov civilnej posádky lodí pri vystúpení na breh, ak sú držiteľmi preukazu totožnosti námorníka vydaného v súlade s dohovormi Medzinárodnej organizácie práce č. 108 z 13. mája 1958 alebo č. 185 zo 16. júna 2003 alebo s Dohovorom Medzinárodnej námornej organizácie o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy z 9. apríla 1965;

d) posádku a členov núdzových alebo záchranných misií v prípade katastrofy alebo nehody;

e) civilnú posádku lodí plaviacich sa v medzinárodných vnútrozemských vodách;

([1]) Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) držiteľov cestovných dokladov vydaných medzivládnymi medzinárodnými organizáciami, ktorých členom je aspoň jeden členský štát, alebo inými subjektmi, ktoré dotknutý členský štát uznáva ako subjekty medzinárodného práva, úradníkov uvedených organizácií alebo subjektov.

▼M5
▼C1

2. Členský štát môže oslobodiť od vízovej povinnosti:

a) žiakov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny uvedenej v zozname v prílohe I a ktorí majú pobyt v niektorej z tretích krajín uvedených v prílohe II alebo vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku, ak sa zúčastňujú školskej exkurzie v skupine žiakov doprevádzanej učiteľom danej školy;

b) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca a osoby bez štátnej príslušnosti, ak tretia krajina, v ktorej majú pobyt a ktorá vydala ich cestovný doklad, je jednou z tretích krajín uvedených v prílohe II;

c) príslušníkov ozbrojených síl, ktorí cestujú v rámci misií NATO alebo Partnerstva za mier a ktorí sú držiteľmi dokladov totožnosti a príkazov na presun ustanovených v Zmluve medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy, o postavení ich ozbrojených síl, uzavretej 19. júna 1951;

▼M11

d) osoby, ktorým je priznané postavenie utečenca, a osoby bez štátnej príslušnosti a iné osoby, ktoré nie sú štátnymi príslušníkmi žiadnej krajiny a zdržiavajú sa v Spojenom kráľovstve alebo v Írsku, ktoré sú držiteľmi cestovného dokladu vydaného Spojeným kráľovstvom alebo Írskom, ktorý je uznaný dotknutým členským štátom, a to bez toho, by boli dotknuté požiadavky vyplývajúce z Európskeho dohovoru o zrušení víz pre utečencov podpísanej 20. apríla 1959 v Štrasburgu.

▼B

3. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 pokiaľ ide o osoby vykonávajúce platenú činnosť počas svojho pobytu.

▼M11

Článok 4a

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ([1]).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼**M11**

Článok 4b

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 4 písm. f) sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov odo dňa 9. januára 2014. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 1 ods. 4 písm. f) môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 4 písm. f) nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

▼**B**

Článok 5

1. Do 10 pracovných dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia oznámia členské štáty ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijali podľa druhého pododseku článku 3 a článku 4. Akékoľvek ďalšie zmeny k týmto opatreniam budú obdobne oznámené do piatich pracovných dní.

2. Komisia uverejní pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* opatrenia, ktoré boli oznámené podľa odseku 1.

Článok 6

Toto nariadenie nemá vplyv na právomoc členských štátov pokiaľ ide o uznávanie štátov, územných jednotiek a pasov, cestovných dokladov a dokladov totožnosti vydaných ich orgánmi.

▼B

Článok 7

1. Nariadenie Rady (ES) č. 574/1999 ([1]) bude nahradené týmto nariadením.

2. Konečná verzia Spoločných konzulárnych pokynov (CCI) a Spoločnej príručky (CM), ako vyplýva z rozhodnutia Schengenského výkonného výboru z 28. apríla 1999 (SCH/Com-ec (99) 13), sa mení a dopĺňa takto:

1. záhlavie prílohy 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:

   „Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti uloženej nariadením (ES) č. 539/2001“;

2. zoznam v prílohe 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe I tohto nariadenia;

3. záhlavie prílohy 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:

   „Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti nariadením (ES) č. 539/2001“;

4. zoznam v prílohe 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe II tohto nariadenia;

5. časť III prílohy 1 Spoločných konzulárnych pokynov a časť III prílohy 5 Spoločnej príručky sa vypúšťa.

3. Rozhodnutie Schengenského výkonného výboru z 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a zo 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex 53, rev. 2) sa ruší.

▼M1

Článok 8

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

▼B

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

([1]) Ú. v. ES L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼B

PRÍLOHA I

SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 1

1. ŠTÁTY

Afganistan

▼M7

_____

▼B

Alžírsko

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arménsko

Azerbajdžan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladéš

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bielorusko

Belize

Benin

Bhutan

▼M5
▼C1

Boliivia

▼B

Bolívia

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burma/Myanmar

Burundi

Kambodža

Kamerun

Kapverdy

Stredoafrická republika

Čad

▼M6

_____

▼B

Čína

Kolumbia

Kongo

Pobrežie Slonoviny

Kuba

Konžská demokratická republika

Džibútí

Dominika

Dominikánska republika

▼M2

Ekvádor

▼B

Egypt

Rovníková Guinea

Eritrea

Etiópia

Fidži

▼M6

_____

▼B

Severná Kórea

▼M8

_____

▼B

Omán

Pakistan

Palau

Papua-Nová Guinea

Peru

Filipíny

Katar

Rusko

Rwanda

▼M6

_____

▼M5
▼C1

_____

▼B

Svätá Lucia

Svätý Vincent a Grenada

Svätý Tomáš a Princov ostrov

▼M5

▼C1

Samou

▼B

Saudská Arábia

Senegal

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Šalamúnove ostrovy

Somálsko

Južná Afrika

Srí Lanka

Sudán

Gabon

Gambia

Gruzínsko

Ghana

Grenada

Guinea

Guinea Bissau

Guyana

Haiti

India

Indonézia

Irán

Irak

Jamajka

Jordánsko

Kazachstan

Keňa

Kiribati

Kuvajt

Kirgizstan

Laos

Libanon

Lesotho

Libéria

Líbya

Madagaskar

Malawi

Maledivy

Mali

Marshallove ostrovy

Mauretánia

▼M5

▼C1

_____

▼B

Mikronézia

Moldavsko

Mongolsko

Maroko

Mozambik

Namíbia

Nauru

Nepál

Niger

Nigéria

Surinam

Svazijsko

Sýria

Tadžikistan

Tanzánia

Thajsko

Komory

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad a Tobago

Tunisko

Turecko

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ukrajina

Spojené arabské emiráty

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

Jemen

Zambia

Zimbabwe

▼B

2. ÚZEMNÉ JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ UZNANÉ ZA ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM

▼M2

_____

▼B

Palestínsky správny orgán

▼M8

_____

▼M6

Kosovo v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov č. 1244 z 10. júna 1999

▼M5

▼C1

3. BRITSKÍ OBČANIA, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA NA ÚČELY PRÁVA SPOLOČENSTVA:

občania britských zámorských území, ktorí nemajú právo pobytu v Spojenom kráľovstve

britskí zámorskí občania

britskí poddaní, ktorí nemajú právo pobytu v Spojenom kráľovstve

osoby pod ochranou Spojeného kráľovstva.

▼B

PRÍLOHA II

SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 2

1. ŠTÁTY

▼M7

Albánsko (1)

▼B

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua a Barbuda (2)

▼B

Argentína

Austrália

▼M5
▼C1

Bahamy (2)

Barbados (2)

_____

▼M7

Bosna a Hercegovina (1)

▼B

Brazília

▼M5
▼C1

Brunejsko-darussalamský

▼M4

_____

▼M6

Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko (3)

▼B

Kanada

Chile

Kostarika

▼M9

_____

▼M6

Čierna Hora (3)

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Guatemala

Svätá stolica

Honduras

(1) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje iba na držiteľov biometrických pasov.
(2) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa bude uplatňovať od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskym spoločenstvom.
(3) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje iba na držiteľov biometrických pasov.

▼A1

_____

▼B

Izrael

Japonsko

▼A1

_____

▼B

Malajzia

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Maurícius (1)

▼B

Mexiko

Monako

Nový Zéland

Nikaragua

Panama

Paraguaj

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M5
▼C1

Seychely (2)

▼B

Singapúr

▼A1

_____

▼M6

Srbsko (s výnimkou držiteľov srbských pasov vydaných srbským koordinačným riaditeľstvom (srbský názov: Koordinaciona uprava)) (2)

▼B

Južná Kórea

▼M2

_____

▼M5
▼C1

Svätý Krištof a Nevis (1)

▼B

Spojené štáty americké

Uruguay

Venezuela

(1) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa bude uplatňovať od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskym spoločenstvom.

(2) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa bude uplatňovať od dátumu nadobudnutia platnosti dohody o oslobodení od vízovej povinnosti, ktorá sa uzavrie s Európskym spoločenstvom.

▼B

2. ZVLÁŠTNE ADMINISTRATÍVNE REGIÓNY ČÍNSKEJ ĽUDOVEJ REPUBLIKY

Hongkong SAR ([1])

Macao SAR ([2])

▼M5
▼C1

3. BRITSKÍ OBČANIA, KTORÍ NIE SÚ ŠTÁTNYMI PRÍSLUŠNÍKMI SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA NA ÚČELY PRÁVA SPOLOČENSTVA:

britskí štátni príslušníci (zámorskí).

▼M8

4. ÚZEMNÉ JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ UZNANÉ ZA ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM:

Taiwan ([3])

([1]) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Zvláštneho administratívneho regiónu Honkongu“.

([2]) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

([3]) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa vzťahuje len na držiteľov cestovných pasov vydaných Taiwanom, v ktorých je uvedené číslo preukazu totožnosti.